

Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ

**КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ
ТА КРИМІНОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ
ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ**

Матеріали
Всеукраїнської науково-практичної конференції

24 листопада 2017 року

Одеса
ОДУВС
2017

УДК 343.211.6+343.9.01
ББК 67.9(0)408.010+67.515
К 82

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Кримінально-правові та кримінологічні заходи протидії
K82 злочинності: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. 24 лист. 2017 р. –
Одеса : ОДУВС, 2017. – 219 с.

УДК 343.211.6+343.9.01
ББК 67.9(0)408.010+67.515

© ОДУВС, 2017

ЗАСТОСУВАННЯ НОРМ РАДЯНСЬКОГО КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У МЕХАНІЗМІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

*Андрієшин В.В., аспірант
Одеського державного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Меркулова В.О., д.ю.н., професор,
професор кафедри кримінального права та кримінології
Одеського державного університету внутрішніх справ*

Використання історико-порівняльного інструментарію для проведення ретроспективного аналізу радянського кримінального законодавства, що регулювало протидію злочинності у сфері службової діяльності, має важливе значення на сучасному етапі, тому що саме епоха УРСР є найважливішою для формування інституту «службової особи» у кримінальному праві України.

Прототипи майбутніх норм щодо службових злочинів, як стверджує Б.С. Утевський, містилися в декреті Ради Народних Комісарів СРСР від 14 листопада 1917 року про робітничий контроль, де вперше з'являється поняття «зловживання», яке в майбутньому було розвинуто до розуміння зловживання владою [1, с. 257].

В інструкції Народного комісаріату юстиції «Про революційний трибунал, його склад, справи, що належать його веденню, притягнення до кримінальної відповідальності і про порядок ведення його засідань» від 19 грудня 1917 року містилося перше радянське законодавче визначення поняття «зловживання владою», за вчинення якого було передбачено: позбавлення волі, видалення за межі республіки, оголошення ворогом народу, позбавлення політичних прав, конфіскація майна тощо [2, с. 9].

В подальшому поняття «посадові злочини» знайшло своє відображення в ухвалі касаційного відділу Всеросійського центрального виконавчого комітету «Про підсудність революційних трибуналів» від 6 жовтня 1918 року. Декілька спеціальних форм службових зловживань, пов'язаних зі спекуляцією, було криміналізовано у декреті РНК від 22 червня 1918 року і декреті РНК від 21 жовтня 1919 року, встановлюючи їх підсудність «для нещадної боротьби» Революційному трибуналу при Всеукраїнській надзвичайній комісії. Важливим для пояснення сутності поняття «посадовий злочин» у кримінальному праві того часу був декрет РНК «Про хабарництво» від 8 травня 1918 року, який визначив суб'єкта цього злочину та передбачив основні ознаки складу, а також його кваліфікуючі ознаки. Декрет визначив відмінність між посадовими особами й іншими службовцями, що зберегло своє принципове значення й на сьогоднішній день. За вказаним нормативно-правовим актом замах на отримання або дачу хабара прирівнювався до закінченого злочину [3, с. 20], тобто вже тоді, даний склад злочину можна було охарактеризувати, як усічений.

У липні 1921 року Рада народних комісарів України за підписом голови Раднаркому Х.Г. Раковського видає постанову «Про заходи боротьби з посадовими злочинами», у якій пропонується застосувати за хабарництво покарання аж до найвищої міри, тобто до смертної кари [4, с. 192].

Першою загальнодержавною спробою узагальнити розвиток радянського кримінального права декретного періоду, стали прийняті в Росії у грудні 1919 року «Керівні начала з кримінального права РСФРР», які були

офіційно введені у дію на території України 4 серпня 1920 року. Даний документ містив положення Загальної частини кримінального права щодо визначень злочину, його стадій та співучасті при його вчиненні, покарання, його види та призначення. Щодо спеціальних видів покарань для службових осіб, то «Керівні начала» передбачали «отрешение от должности» та «воспреещение занимать ту или другую должность, или исполнять ту или другую работу» [5].

Російські «Керівні начала» 1919 року, а також створені урядом УСРР у 1921 році нормативні акти, що були направлені на протидію бандитизму (постанова «Про заходи боротьби з бандитизмом»), посадовим злочинам (постанова «Про заходи боротьби з посадовими злочинами»), хабарництву (постанова «Про боротьбу з хабарництвом») стали основою для створення Кримінального кодексу УСРР у 1922 році.

Кримінальний кодекс, який був затверджений Всеукраїнським Центральним Виконавчим Комітетом 23 серпня 1922 року і введений у дію з 15 вересня 1922 року, став копією КК РСФРР 1922 року і був структурований на Загальну (за основу були взяті російські «Керівні засади» 1919 року) і Особливу частини. У Загальній частині законодавець закріпив дефінітивні положення щодо розуміння злочину, мети і системи покарань. Зокрема, під злочиним у ст. 6 розумілися будь-яка суспільно-небезпечна дія або бездіяльність, що загрожує основам радянського ладу і правопорядку, встановленого робітничо-селянською владою на перехідний до комуністичного період.

Кримінальний кодекс УСРР в примітці до ст. 105 (Зловживання владою) закріпив дефініцію спеціальних суб'єктів злочину – посадових осіб, як осіб, які займають постійні або тимчасові посади в певній державній (радянській) установі або підприємстві, а також в організації або об'єднанні, що мають по закону певні права, обов'язки та повноваження у розв'язанні господарських, адміністративних, просвітницьких або інших загальнодержавних завдань [6].

Особлива частина КК УСРР 1922 року у Главі II передбачала кримінальну відповідальність за наступні форми суспільно небезпечних діянь, які вчиняла посадова особа: зловживання владою (ст. 105); перевищення владних повноважень (ст. 106); бездіяльність влади (ст. 107); халатне відношення до служби (ст. 108); дискредитування влади (ст. 109); зловживання владою, перевищення та бездіяльність влади, халатне відношення до служби, з кваліфікуючими ознаками (ст. 110); ухвалення суддями з корисливих чи інших особистих видів неправосудного вироку (ст. 111); незаконне затримання, незаконний привід, а також примушування до давання показань (ст. 112); присвоєння посадовою особою грошей чи інших цінностей, що знаходяться в його веденні в силу його службового становища (ст. 113); отримання хабара (ст. 114); провокація хабара (ст. 115); службове підроблення (ст. 116); розголошення посадовими особами що не підлягають оголошенню відомостей (ст. 117); неподання посадовими особами в термін на вимогу центральних або місцевих властей необхідних відомостей... (ст. 118) [6].

Із покарань за зазначені злочини було передбачено відсторонення від посади, звільнення з посади, примусові роботи, конфіскація майна, позбавлення волі на певних строк, а за кваліфіковані склади злочинів (ч. 2 ст. 106, ст. 110, ст. 111, ч. 3 ст. 114, ст. 115) – розстріл, як найвища міра покарання.

З утворенням СРСР у грудні 1922 року, прийняттям першої загальносоюзної конституції у 1924 році, основним джерелом Загальної частини кримінального права стали «Основні засади кримінального законодавства Союзу РСР і союзних республік» від 31 жовтня 1924 року, які прийшли на заміну «Керівним началам» 1919 року.

У червні 1927 року Кримінальний кодекс УСРР 1922 року зазнав значних змін у зв'язку з прийняттям на загальносоюзному рівні кількох кримінально-правових актів («Положення про злочини державні», «Положення про військові злочини», постанова ЦВК СРСР «Про зміни основних засад кримінального законодавства СРСР і союзних республік»), які посилили репресивних характер кримінально-правової системи. Проте, статті, які встановлювали кримінальну відповідальність за злочини в сфері службової діяльності, змін майже не зазнали і аж до прийняття кодексу 1960 року змінювалася лише їх караність.

У Кримінальному кодексі УРСР 1960 року в редакції 1961 року у главі VII «Посадові злочини» використовувалися терміни «посадовий злочин» та «посадова особа». Так, відповідно до ст. 164 (Визначення понять, що вживаються у статтях цієї глави) КК УРСР 1960 року посадовим злочином визнавалося порушення посадовою особою зумовлених її службовим станом обов'язків, що завдало істотної шкоди державним чи громадським інтересам або охоронюваним законом правам та інтересам окремих громадян. Під посадовими особами у статтях глави VII розумілися особи, які постійно чи тимчасово здійснюють функції представників влади, а також займають постійно чи тимчасово в державних або громадських установах, організаціях або на підприємствах посади, пов'язані з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських обов'язків, або виконують такі обов'язки в указаних установах, організаціях і на підприємствах за спеціальним повноваженням [7].

На відміну від КК 1922 року законодавець у 1960 році виділив злочини проти правосуддя в окремий структурний елемент Особливої частини КК – Глава VIII.

Серед змін у сфері протидії службовій злочинності, яких КК 1960 року зазнав за 40 років, є введення таких кваліфікуючих ознак, як вчинення злочину посадовими особами, які займають відповідальне становище та особливо відповідальне становище, істотна шкода, великий розмір хабара, тяжкі наслідки тощо. Змінилися формулювання деяких диспозицій та стали суворішими санкції статей Глави VII Особливої частини.

Отже, на початку становлення радянської системи права, в тому числі і української, яка була частиною цілого, в сфері кримінального права не існувало єдиного систематизованого, а тим паче кодифікованого нормативно-правового акту, а лише декрети, постанови та інші підзаконні акти, які своєю метою мали оперативне врегулювання протидії контрреволюційним процесам. Рішенням даної прогалини став Кримінальний кодекс УСРР 1922 року - кодифікований нормативний акт, який більш системно врегулював питання злочинності та караності суспільно небезпечних діянь, в тому числі у сфері службової діяльності (Глава II). Саме за часів УСРР сформувалися основні склади злочинів у сфері службової діяльності, визначилися основні представницькі, організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції службових (посадових) осіб. Слід також наголосити, що в радянській Україні не було криміналізовано правопорушення у сфері службової діяльності приватних недержавних суб'єктів, що є закономірним наслідком політики тогочасної влади, яка не визнавала ніякої діяльності у приватній сфері.

Література:

1. Утевский Б.С. Очение о должностных преступлениях / Б.С. Утевский. – М.: Юрид. изд-во Министерства юстиции СССР. – 437 с.
2. Слуцька Т.І. Кримінальна відповідальність за злочини, вчинені у сфері службової діяльності: [навч. посіб.] / Т.І. Слуцька. – К.: КНТ, 2007. – 168 с.
3. Протидія хабарництву у бюджетній сфері підрозділами Державної служби з економічною злочинністю: [наук.-практ. посіб.] / [В.В. Коряк, В.І. Василенчук, В.Р. Сливенко, Г.В. Сальков]; заг. ред. О.М. Джужі. – К., 2011. – 185 с.
4. Цитряк В.Я. Хабарництво: історико-правові аспекти соціального явища та протидії йому в Україні / В.Я. Цитряк // Актуальні проблеми держави і права. Вип. 48. – 2009. – С. 241–245.
5. Руководящие начала по уголовному праву РСФСР: Постановление наркомюста РСФСР от 12.12.1919 г. [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://pravo.levonevsky.org/baza/soviet/sssr7311.htm>
6. Собрание узаконений и постановлений Рабоче-Крестьянского Правительства Украины. – № 36. – 15 сентября 1922. – 574 с.
7. Уголовный кодекс Украинской ССР: Закон Украинской ССР от 28.12.1960 г. // Ведомости Верховного Совета УССР, 1961 г., № 2, ст. 14.

ЗМІСТ

Катеринчук І.П. ВСТУПНЕ СЛОВО	3
---	---

НАУКОВІ ДОПОВІДІ

Абдуллаєв М.А., Плужнік О.І. СУЧАСНИЙ СТАН ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ.....	4
Албул С.В., Хілобокова Т.В. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ТА ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВІ ОЗНАКИ ОРГАНІЗОВАНОЇ ЗЛОЧИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	5
Александрова А.Ю., Шаблистий В.В. РЕЗУЛЬТАТИ ВИВЧЕННЯ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИЗОВУ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ.....	7
Андрєєв Т.П., Анісімов Г.М. ДО ПРОБЛЕМИ ДОПОВНЕННЯ П.14 Ч.2 СТ.115 МОТИВАМИ НЕТЕРПИМОСТІ ЩОДО ГЕНДЕРНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА СЕКСУАЛЬНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ.....	8
Андрієшин В.В., Меркулова В.О. ЗАСТОСУВАННЯ НОРМ РАДЯНСЬКОГО КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У МЕХАНІЗМІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ У СФЕРІ СЛУЖБОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	9
Арутюнян А.Ш., Воронцов А.В. НАСИЛЬСТВО В СІМ'Ї: ОСНОВНІ ШЛЯХИ ПРОТИДІЇ.....	11
Асєєв Р.О., Меркулова В.О. ПРОБЛЕМА НОРМАТИВНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОРУПЦІЙНИЙ ЗЛОЧИН».....	13
Бабенко А.М. ТЕРИТОРІАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗЛОЧИННОСТІ У МІСТАХ, РАЙОНАХ ТА СЕЛАХ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	14
Бабина А.В., Виноградов А.К. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЩОДО ПРОТИДІЇ ПЕРЕШКОДЖАННЮ ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ЖУРНАЛІСТІВ.....	16
Бараненко Р.В., Поточняк М.І. КРИМІНАЛЬНА «ПАСТКА» ДЛЯ WEBSAM-МОДЕЛЕЙ.....	18
Батиргарєєва В.С. ЯВИЩЕ СТОКЕРСТВА: ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ.....	19
Беніцький А.С. ПРАВОВА ПРИРОДА ПРИЧЕТНОСТІ ДО ЗЛОЧИНУ.....	21
Берлінська К.О., Пивовар І.В. ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ.....	23
Бесчастний В.М. СУЧАСНИЙ СТАН І ТЕНДЕНЦІЇ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.....	24
Білецька І.О., Собко Г.М. ПРОБЛЕМАТИКА КОНТРАБАНДИСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	26
Блага А.Б. ДІЯЛЬНІСТЬ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ГЕНДЕРНО-ОБУМОВЛЕНОМУ НАСИЛЬСТВУ, У Т.Ч. НАСИЛЬСТВУ В СІМ'Ї: РЕГІОНАЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ.....	28
Бойко О.В., Бабенко А.М. ЗАПОБІГАННЯ ТЕРОРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	29
Бойко О.В., Шаблистий В.В. ПОНЯТТЯ НЕЗАКІНЧЕНОГО ЗЛОЧИНУ.....	31
Братанчук Р.П., Кулик Л.М. ДЕТЕРМІНАЦІЯ НАСИЛЬНИЦЬКОЇ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ.....	32
Будяченко О.М. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ЛІСУ ВІД НЕЗАКОННОЇ ПОРУБКИ: УКРАЇНА В ДОРАДЯНСЬКИЙ ПЕРІОД.....	33

Бузовська А.А., Кулик Л.М. ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ЗАСТОСУВАННЯ УМОВНО-ДОСТРОКОВОГО ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ.....	35
Буланша Н.І. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ ЯК ВИДУ ПОКАРАННЯ В УКРАЇНІ.....	36
Бургай К.Р., Шалгунова С.А. АНАЛІЗ РЕГІОНАЛЬНИХ ПРОГРАМ, НАПРАВЛЕНИХ НА ПРОТИДІЮ ЗЛОЧИННОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	38
Вайда Т.С. ПРОФІЛАКТИКА ШКІЛЬНОГО БУЛІНГУ ЯК УМОВА ЗНИЖЕННЯ РІВНЯ ДИТЯЧОЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	40
Весельська М.В., Собко Г.М. ПРОБЛЕМИ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗГВАЛТУВАННЯ.....	42
Ветєва Н.В., Кулик Л.М. ДОСВІД США У ЗАПОБІГАННІ КОРИСЛИВО-НАСИЛЬНИЦЬКІЙ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	43
Виноградов А.К. ОБСТАВИНИ, ЩО ВИКЛЮЧАЮТЬ ЗЛОЧИННІСТЬ ДІЯННЯ: ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ ОКРЕМИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ПОСТРАДІАНСЬКОГО ПРОСТОРУ.....	45
Вітріченко І., Резніченко Г.С. ПОРІВНЯННЯ УМОВ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ У ВИДІ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ У ВИПРАВИНИХ УСТАНОВАХ.....	47
Воронцов А.В. РОДОВИЙ ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ: ДИСКУСІЯ ТРИВАЄ.....	48
Воронцов Д.А., Резніченко Г.С. ВІДМЕЖУВАННЯ НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ОСОБІ, ЯКА ПЕРЕБУВАЄ В НЕБЕЗПЕЧНОМУ ДЛІЯ ЖИТТЯ СТАНІ ВІД ЗАЛИШЕННЯ В НЕБЕЗПЕЦІ.....	50
Гвілава М.Я., Собко Г.М. ЕКСПЛУАТАЦІЯ ДІТЕЙ, ЩО СПРИЧИНИЛА ІСТОТНУ ШКОДУ ЗДОРОВ'Ю ДИТИНИ.....	52
Гладковський Є.О. АРЕШТ ЯК ВИД ПОКАРАННЯ У СИСТЕМІ ПОКАРАНЬ: ДЕЯКІ ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ.....	53
Годлевська А.В., Савченко А.В. ЩОДО МОТИВІВ ТА МОТИВАЦІЇ ЗЛОЧИННОЇ ПОВЕДІНКИ ПЕРСОНАЛУ ДЕРЖАВНОЇ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ.....	55
Голубенко Е.Г., Виноградов А.К. ПРОБЛЕМИ БОРЬБИ С КИБЕРПРЕСТУПНОСТЮ И НЕОБХОДИМОСТЬ МЕЖДУНАРОДНОГО СОТРУДНИЧЕСТВА В ЭТОЙ СФЕРЕ.....	57
Горбачевський В.Я., Новосад Ю.О. ПРО ДЕЯКІ ВІКТИМОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗАПОБІЖНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРАТУРИ У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	59
Грищенко О.А. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ВСТАНОВЛЕННЯ ДЖЕРЕЛ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНИ У ПРАВОЗАСТОСУВАННІ.....	60
Грішина К.Д., Собко Г.М. ПРОБЛЕМА ЗАСТОСУВАННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ГРАЛЬНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ.....	61
Даниленко С.К. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ТАСМНИЦІ УСИНОВЛЕННЯ.....	63

Даровська І.Л., Плужник О.І. ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ, ПОВ'ЯЗАНОЇ ІЗ НЕЗАКОННИМ ВЖИВАННЯМ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ, ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН АБО ЇХ АНАЛОГІВ, ОДУРМАНЮЮЧИХ ЗАСОБІВ, А ТАКОЖ ДОПІНГУ.....	65
Дворова А.С., Собко Г.М. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ НЕПРЯМОГО УМИСЛУ ТА ЗЛОЧИННОЇ САМОВПЕВНЕНOSTІ ПРИ РОЗМЕЖУВАННІ УМИСНОГО ВБИВСТВА ВІД ВБИВСТВА ЧЕРЕЗ НЕОБЕРЕЖНІСТЬ.....	66
Денисенко Є.М., Шаблистий В.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЖІНОК В УКРАЇНІ.....	67
Денисов С.Ф., Павлов В.Г. ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В ДІЯЛЬНОСТІ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СИСТЕМИ.....	69
Денисова Т.А., Шеремет О.С. НАУКОВЦІ, ПРАКТИКИ ТА ПЕРЕСІЧНІ ГРОМАДЯНИ ПРО ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ ТА СУСПІЛЬНУ ПРОТИДІЮ ЇЙ.....	71
Джу́жа О.М., Колб С.О. ПРО ЗМІСТ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ОСОБИ ЗЛОЧИНЦЯ.....	73
Дудоров О.О., Письменський Є.О., НЕЗАКОННА ПОРУБКА ЛІСУ: ЗЛОЧИН ЧИ АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ?.....	74
Дуйловський О.В., Шалгунова С.А. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПО ВИКОНАННЮ НАКАЗІВ І РОЗПОРЯДЖЕНЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	76
Дучимінська Л.М., Яковець І.С. ПРО ДЕЯКІ ОЦІНОЧНІ ПОКАЗНИКИ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.....	78
Житний О.О. СУБ'ЄКТИВНІ ЕЛЕМЕНТИ КРИМІНАЛЬНО ЗНАЧИМОЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИ (ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ І ТЕОРЕТИЧНОЇ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ).....	79
Заболотна О.М., Собко Г.М. ПРОБЛЕМА ПРИЗНАЧЕННЯ ШТРАФУ В УКРАЇНІ.....	81
Загороднюк С.О. ПОНЯТТЯ ПОМИЛКИ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	82
Залялова І.М., Павловський С.Л. ЩОДО УДОСКОНАЛЕННЯ СТ. 75 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	85
Зєєніна М.В., Шевченко Т.В. ДЕЯКІ ПРИЧИНИ ТА УМОВИ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ.....	86
Іващенко В.О. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ АКТИ З ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ, ВЧИНЕНИМ НА БОРТУ ПОВІТРЯНОГО СУДНА, ТА ЇХ ПРЕВЕНТИВНЕ ЗНАЧЕННЯ.....	88
Ісаков П.М., Самосьонюк А.О. МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ У ДЕРЖАВНІЙ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІЙ СЛУЖБІ УКРАЇНИ.....	90
Карелін В.В., Пузирський М.В. СУЧАСНИЙ СТАН НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ З ПРОБЛЕМАТИКИ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ НА ПУБЛІЧНІЙ СЛУЖБІ В УКРАЇНІ.....	91
Копотун І.М., Карманова Н.І. НЕЗАКОННИЙ ОБІГ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	93

Карчевський М.В. ПРАВО РОБОТІВ АБО РОБОТ З ПРАВАМИ: ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	94
Кереруш Ю.Н., Виноградов А.К. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ: ПИТАННЯ ПРОТИДІЇ.....	97
Кириченко А.А. СРАВНИТЕЛЬНАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ПОНИМАНИЯ СУЩНОСТИ И ВИДОВОГО ДЕЛЕНИЯ КРИМИНАЛЬНЫХ ПРАВОНАРУШЕНИЙ В ОТДЕЛЬНЫХ СТРАНАХ ПОСТСОВЕТСКОГО ПРОСТРАНСТВА.....	98
Кісілюк Е.М., Смаглюк О.В. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПРОТИДІЯ РАДИКАЛІЗМУ В УКРАЇНІ.....	100
Коваленко В.В., Колб Р.О. ПРО ЗМІСТ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ ЗЛОЧИНІВ.....	101
Колб О.Г., Руденко В.І. ПРО ДЕЯКІ КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ ЕФЕКТИВНОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЗАСУДЖЕНИХ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ.....	102
Колб І.О., Никифорчук Д.Й. ПРО ДЕЯКІ ДЕТЕРМІНАНТИ ЗЛОЧИННОСТІ У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ.....	104
Колос О.В. ДО ПИТАННЯ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ПРИ ПОВТОРНOSTІ ЗЛОЧИНІВ.....	105
Конопельський В.Я. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИНАМ У КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧИХ УСТАНОВАХ УКРАЇНИ.....	107
Косьян А.І., Собко Г.М. ПОНЯТТЯ МОТИВУ ТА МОТИВАЦІЇ.....	109
Кривошеїна О.О., Виноградов А.К. НЕЗАКОННЕ ЗАВОЛОДІННЯ ТРАНСПОРТНИМ ЗАСОБОМ: ОСОБЛИВОСТІ ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНУ ТА ЙОГО ЗАПОБІГАННЯ.....	110
Кривченко Я.В., Собко Г.М. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРИМУШУВАННЯ ДАВАТИ ПОКАЗАННЯ.....	111
Кричевська Х.О. УДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ДОВЕДЕННЯ ДО САМОГУБСТВА.....	114
Кудінов В.А. ВИКОРИСТАННЯ МОЖЛИВОСТЕЙ АНАЛІЗУ СТАТИСТИЧНИХ ДАНИХ ЄДИНОГО РЕЄСТРУ ДОСУДОВИХ РОЗСЛІДУВАНЬ ЩОДО ЗАПОБІГАННЮ ОСОБЛИВО ТЯЖКИМ ЗЛОЧИНАМ В УКРАЇНІ.....	115
Ланцедова Ю.А. ИННОВАЦИОННОЕ ПОНИМАНИЕ СУЩНОСТИ, СТРУКТУРЫ И ВИДОВОГО ДЕЛЕНИЯ АНТИКРИМИНАЛЬНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ.....	118
Луріс В.Г. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЩОДО НОРМИ ПРО НЕЗАКОННЕ ЗБАГАЧЕННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТУ МЕХАНІЗМУ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНИМ ЗЛОЧИНАМ.....	119
Манойленко К.М., Албул С.В. ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ ТУРИСТІВ В УКРАЇНІ.....	121
Марченко О.А. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО МЕХАНІЗМУ ЗАСТОСУВАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ІНСТИТУТУ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ У ЗВ'ЯЗКУ З ДІЙОВИМ КАЯТТЯМ.....	122
Матвієнко Є.І., Шаблистий В.В., СМЕРТНА КАРА: ЗА І ПРОТИ. ПОГЛЯД МАЙБУТНЬОГО СЛІДЧОГО.....	124

Маційчук В.О., Виноградов А.К. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИСТОСТІ ЗЛОЧИНЦЯ, ЩО ВЧИНЮЄ ВБИВСТВА НА ЗАМОВЛЕННЯ.....	126
Меркулова В.О. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ТА ПОКАРАННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ: ПРОБЛЕМИ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	127
Мокляк С.В., Пащенко О.О. ОЗНАКИ ПРЕДМЕТА ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 307 КК УКРАЇНИ.....	130
Морозов Д.А., Бондар В.С. ХАРАКТЕРИСТИКА ОСІБ, ЯКІ ПРИЧЕТНІ ДО НЕЗАКОННОГО ПОСІВУ АБО ВИРОЩУВАННЯ СНОТВОРНОГО МАКУ ЧИ КОНОПЕЛЬ, ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ ПРОФІЛАКТИКИ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ.....	132
Настич Т.М., Шаблистий В.В. ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ ВАГІТНИХ ЖІНОК І ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ ДІТЕЙ ВІКОМ ДО СЕМИ РОКІВ.....	134
Нестерова К.Ю., Шевченко Т.В. КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСІБ, ЩО ВЧИНЯЮТЬ КРАДІЖКИ.....	135
Окрушко Т.В., Шаблистий В.В. ПОНЯТТЯ УХИЛЕННЯ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОМ УКРАЇНИ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	137
Окунська М.О., Шалгунова С.А. ВИКРАДЕННЯ, ПРИВЛАСНЕННЯ, ВИМАГАННЯ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ В УКРАЇНІ.....	138
Орловська Н.А. ПРАВОВІДНОВЛЕННЯ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО КОНТЕКСТУ.....	139
Острогляд О.І. КОРИСЛИВА ЗЛОЧИННІСТЬ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ У ПРИЧОРНОМОРЬСЬКОМУ РЕГІОНІ МАТЕРИКОВОЇ УКРАЇНИ ЯК ОБ'ЄКТ КРИМІНОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	141
Падаховська О., Луріс В.Г. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕОБЕРЕЖНОЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	143
Панченко К.Ю., Гритенко О.А. ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЩОДО ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТИТУТУ ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ ВАГІТНИХ ЖІНОК І ЖІНОК, ЯКІ МАЮТЬ МАЛОЛІТНІХ ДІТЕЙ.....	145
Пархоменко А.О., Шаблистий В.В. ПОНЯТТЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	147
Петриченко Ю.Д., Кириченко А.А. ИННОВАЦИОННОЕ ВИДЕНЬЕ СТУПЕНЧАТОГО СУЩНОСТНОГО ВИДОВОГО ДЕЛЕНИЯ КРИМИНАЛЬНЫХ ПРАВОНАРУШЕНИЙ.....	148
Плескачова В.С., Шаблистий В.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПОКАРАНЬ, ЯКІ ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО НЕПОВНОЛІТНЬОГО.....	150
Плужнік О.І. ЗАХОПЛЕННЯ ЗАРУЧНИКІВ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ КВАЛІФІКАЦІЇ.....	151
Політова А.С. ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЙНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.....	152
Положай К.І., Шевченко Т.В. ВПЛИВ ПРОСТИТУЦІЇ НА ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ.....	154
Попач А., Резніченко Г.С. ЩОДО НАДАННЯ ЩОРІЧНИХ ВІДПУСТОК ЖІНКАМ, ЗАСУДЖЕНИМ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	156

Попушой І.В., Виноградов А.К. ЖОРСТОКЕ ПОВОДЖЕННЯ З ТВАРИНАМИ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРОБЛЕМ ПРОТИДІЇ.....	157
Примак Є.Ю., Денисова Т.А. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ МОРАЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ.....	158
Примаченко В.Ф. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА БАНДИТИЗМ.....	160
Радіюк А.Р., Виноградов А.К. ОСНОВНІ НАПРЯМИ ПРОТИДІЇ ТОРГІВЛІ ЖІНКАМИ В УКРАЇНІ.....	161
Рашиєвський С.П., Шалгунова С.А. АНАЛІЗ СТРАТЕГІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ЩОДО НАРКОТИКІВ НА ПЕРІОД ДО 2020 РОКУ.....	163
Резніченко Г.С. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ СУТНОСТІ ПОНЯТТЯ «ВИПРАВЛЕННЯ ЗАСУДЖЕНОГО».....	165
Савела Є.А., Шаблистий В.В. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПОНЯТТЯ СПІВУЧАСТІ ТА ВИДІВ СПІВУЧАСНИКІВ.....	166
Савченко В.О., Сугак К.О., Шалгунова С.А. ХАРАКТЕРИСТИКА ФОНОВОГО ЯВИЩА ПРОСТИТУЦІЇ, ЯК АСПЕКТА ЖІНОЧОЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	168
Савченко В.О., Хоменко В.М., Шалгунова С.А. ПРАВОВА ОСНОВА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ.....	169
Салман А.С., Бабенко А.М. ЗАПОБІГАННЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИМ ЗЛОЧИНАМ В УКРАЇНІ.....	171
Самойленко А.О., Виноградов А.К. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОЧИННОСТІ НА ТЕРИТОРІЇ ДОНЕЦЬКОЇ ТА ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТЕЙ.....	173
Світайлова А.В., Шаблистий В.В. ПОНЯТТЯ СИСТЕМАТИЧНОСТІ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОМ УКРАЇНИ ЯК ОБ'ЄКТ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	175
Сищик О.О., Шевченко Т.В. ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ НАСИЛЬНИЦЬКОЇ ЗЛОЧИННОСТІ В КРИМІНОЛОГІЇ.....	176
Скиба Н.Г. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ОЦІНКИ КВАЛІФІКУЮЧИХ ОЗНАК ОКРЕМИХ ВИДІВ ЗЛОЧИНІВ.....	177
Собко Г.М. ПЕРШІ ВИТОКИ ПСИХІЧНОГО НАСИЛЬСТВА В СТАРОДАВНІ ЧАСИ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ.....	178
Собко Т.О., Албул С.В. ІСТОРИЧНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ РОЗШУКУ БЕЗВІСНО ВІДСУТНІХ ОСІБ.....	180
Срібна А.А., Кулик Л.М. ПРОБЛЕМА ТЕРОРИЗМУ В УКРАЇНІ.....	182
Старинець Є.А. ЗАКОНОДАВЧА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА УХИЛЕННЯ ВІД СПЛАТИ ПОДАТКІВ, ІНШИХ ПЛАТЕЖІВ ДЕЯКИХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	183
Сюравичук В.Г. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ЗАПОБІГАННЯ ПРОФЕСІЙНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ.....	185
Таран Т.В., Кулик Л.М. ЗЛОЧИННА ПОВЕДІНКА НЕПОВНОЛІТНІХ ЯК ПРОЯВ СОЦІАЛЬНО НЕПРИНЯТНОЇ СОЦІАЛІЗАЦІЇ ОСОБИСТОСТІ.....	187

Тарасенко Н.І., Плужнік О.І.	
ПРОБЛЕМИ ЗАПОБІГАННЯ НЕЗАКОННОГО ВИКОРИСТАННЯ	
ЗНАКА ДЛЯ ТОВАРІВ І ПОСЛУГ, ФІРМОВОГО НАЙМЕНУВАННЯ.....	189
Тетерятник Г.К.	
ВЗАЄМООБУМОВЛЕНІСТЬ ЗМІН ДО ОКРЕМИХ НОРМ	
КРИМІНАЛЬНОГО ТА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА.....	191
Титаренко С.С., Дудоров О.О.	
ЗАХОДИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ	
ЩОДО ЮРИДИЧНИХ ОСІБ У РАЗІ ВЧИНЕННЯ ПРОТИПРАВНОГО	
ПОГЛИНАННЯ АБО ЗАХОПЛЕННЯ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ.....	192
Ткаченко О.Г., Кулик Л.М.	
ПРОБЛЕМИ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА	
В УКРАЇНІ.....	194
Тогочинський О.М.	
РЕФОРМА ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СИСТЕМИ ТА ЗАГАЛЬНІ	
ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ ПЕРСОНАЛУ.....	195
Тунтула А.С.	
НЕОБХОДИМОСТЬ РЕФОРМИРОВАНИЯ УГОЛОВНО-ИСПОЛНИТЕЛЬНОГО	
ПРАВА В ИСПРАВИТЕЛЬНО-ТРУДОВОЕ СУДОПРОИЗВОДСТВО.....	197
Філіппов С.О.	
«ТРАНСКОРДОННІСТЬ» У ТЕЗАУРУСІ КРИМІНОЛОГІЇ.....	199
Фрунзе К.С., Чекмарьова І.М.	
ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ВЛАСНОСТІ.....	200
Халікова А.С., Собко Г.М.	
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ОХОРОНИ ПРИВАТНОГО ЖИТТЯ	
ВІД НЕЗАКОННОГО ВТРУЧАННЯ ЖУРНАЛІСТІВ.....	202
Чорна О.В., Шаблистий В.В.	
ДО ПИТАННЯ ПРО ОБ'ЄКТ ДЕЯКИХ ЗЛОЧИНІВ	
ПРОТИ ПРАВОСУДДЯ.....	203
Шаблистий В.В.	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ МІРКУВАННЯ ПРО РЕФОРМУ	
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	204
Шалгунова С.А., Якушкін В.А.	
ШЛЯХИ БОРОТЬБИ З НЕЗАКОННИМ ОБІГОМ ЗБРОЇ	
В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	206
Шпортило В.О., Виноградов А.К.	
ДО ПИТАННЯ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В	
СФЕРІ БЕЗПЕКИ РУХУ АБО ЕКСПЛУАТАЦІЇ ЗАЛІЗНИЧНОГО,	
ВОДНОГО ЧИ ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ.....	207
Щирська В.С.	
СПЕЦІАЛЬНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ АБО	
УТРИМАННЮ МІСЦЬ ДЛЯ НЕЗАКОННОГО ВЖИВАННЯ,	
ВИРОБНИЦТВА ЧИ ВИГОТОВЛЕННЯ НАРКОТИЧНИХ ЗАСОБІВ,	
ПСИХОТРОПНИХ РЕЧОВИН АБО ЇХ АНАЛОГІВ.....	209